

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kreuzmayr GmbH

Strona przeciwna: Finanzamt Linz

Sentencja

- 1) W okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym art. 32 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do drugiej z dwóch następujących po sobie dostaw tego samego towaru skutkujących tylko jednym transportem wewnątrzspółnotowym.
- 2) W sytuacji gdy druga dostawa w łańcuchu dwóch następujących po sobie dostaw skutkujących jednym transportem wewnątrzspółnotowym stanowi dostawę wewnątrzspółnotową, zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nabywca końcowy, który błędnie powołał się na prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, nie może odliczyć tytułem naliczonego podatku od wartości dodanej podatku od wartości dodanej zapłaconego dostawcy na podstawie faktur przekazanych przez podmiot pośredniczący, który błędnie zakwalifikował swoją dostawę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Peugeot Deutschland GmbH / Deutsche Umwelthilfe eV

(Sprawa C-132/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 2010/13/UE — Definicje — Pojęcie „audiowizualnej usługi medialnej” — Zakres stosowania — Kanał wyświetlający reklamy wideo modeli nowych samochodów osobowych w ramach serwisu internetowego YouTube)

(2018/C 134/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Peugeot Deutschland GmbH

Strona przeciwna: Deutsche Umwelthilfe eV

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) należy interpretować w ten sposób, że definicja „audiowizualnej usługi medialnej” nie obejmuje swoim zakresem ani kanału wideo, takiego jak ten będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, z którego użytkownicy Internetu mogą pobierać krótkie reklamy wideo modeli nowych samochodów osobowych, ani pojedynczego wideo traktowanego samodzielnie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.